Пурсишҳо ва посухҳо

Дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло

بسم الله الرحمن الرحیم

Коди пурсиш: 5

Муқаддамот

Яқин ва занн

Зарурати китоби Худованд ва халифаи Ӯ ва таклифи касоне ки ба халифаи Ӯ дастрасӣ надоранд

Ақойид

Шинохти халифаи Худованд дар замин

Аҳволи Маҳдӣ ва заминасозӣ барои зуҳури ӯ

Нависандаи пурсиш:

Ҳамид

بسم الله الرحمن الرحيم

Нависандаи пурсиш: Ҳамид **Тарихи пурсиш:** 04/01/2015

Ин бузургвор мӯътақид аст ки мардум дар зоҳир набудани Маҳдӣ муқассиранд ва ман ҳам инро қабул дорам, вале суъолам ин аст ки ҳоло дар шароъити феълӣ ки Маҳдӣ зоҳир нест, ба ҳар ҳол мардум чигуна метавонанд яқин ба аҳкоми Ислом пайдо кунанд?!

Посух ба Пурсиши шумораи: 2 **Тарихи посух ба пурсиш:** 04/01/2015

Дар шароъити феълӣ ки Маҳдӣ зоҳир нест, мардум наметавонанд яқин ба аҳкоми Ислом пайдо кунанд ҷуз дар ҳадди заруриёт ва ин асари вазъӣ ва зоҳир набудани ӯст ки аз тақсири онон нашъат гирифта ва уқубате барои онон аз ҷониби Худованд ба сабаби ин тақсир аст; Чунонки фармудааст: ﴿ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ (Оли Имрон/182); <<Он ба сабаби чизе аст ки дастҳотон пеш фиристода ва Худованд ба бандагон ситамкор нест>>. Ин дар ҳоле аст ки занн ба аҳкоми Ислом барои онон кифоят намекунад; Чунонки Худованд фармудааст: ﴿إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا﴾(Юнус/36); <<Бегумон занн чизеро аз ҳақ кифоят намекунад>> Ва ин ба маънои бечорагии онон дар ғайбати Маҳдӣ аст ки бовараш барои онон сахт аст, вале вокеъият дорад ва ҳазрати Мансур аз он хабар медиҳад. Дар воқеъ эшон кӯшиш дорад ба мусалмонон бифаҳмонад ки вақте касе зарфи оби худро дар биёбонӣ хушк гум кардааст, наметавонад ташнагии худро бо чизи дигаре монанди рег ё хори биёбон бартараф намояд ва ҳалокати ӯ дар ин ҳолат, асари вазъӣ ва табиъӣ тақсири ӯ дар ҳифзи зарфи об аст, магар онки кӯшиш кунад ва зарфи оби худро бозёбад. Ҳол агар ӯ мепурсад ки то замони бозёфтани зарфи об, чигуна метавонад ташнагии худро бартараф намояд, посухе барои пурсиши ӯ вуҷуд надорад; Чароки мусалламан наметавонад аз реги тафтидаи биёбон ё хори газандаи он истифода намояд; Бо тавоҷҷуҳ ба инки он барои ӯ кифоят намекунад ва ҷойгузине барои зарфи обаш нест. Ин ба он маъност ки Худованд чорае аз халифаи худ дар замин қарор надода ва ниёзи ба ӯро сарнавишти маҳтум ва абадии мардум сохта ва бо ин васф, муҷодилаи онон ба манзури ёфтани

ҷойгузине барои ӯ бефоида аст. Ба иборати дигар, зоҳир набудани Маҳдӣ, мусибатӣ узмо ва зойеъаи ҷубронопазир аст ва талошҳои мардум барои пур кардани ҷои холии ӯ, пуч ва беҳуда аст. Дар чунин вазъияти ҳувлнок ва асафаборе, барои мардум беҳтар аст ки ба ҷои талаф кардани вақт ва неруи худ бо ин қабил муҷодилот ва талошҳои беҳосил, ҳар чи зудтар нидои Мансурро лаббайк гӯянд ва заминаи зуҳури Маҳдиро фароҳам созанд; Чароки ин оқилонатарин кор барои бечорагон ва саргаштагони биёбон аст, вале афсӯз ки бештари онон аҳли таъаққул нестанд.

Дафтари ҳифз ва нашри осори
Мансури Ҳошимии Хуросонӣ
Бахши посухгӯй ба пурсишҳо

✻ Лутфан бар рӯй линки мавриди назари ҳуд клик кунед.
Линки матлаби боло
Саҳифаи фесбуки пойгоҳ
Саҳифаи гугеллюси пойгоҳ
Саҳифаи канали телегромм пойгоҳ